

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravištvo ni odgovorno. — Uredništvo in u. ravništvo je v Kranju (Kranjsko) — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Št. 21.

V Kranju, dne 26. novembra 1905.

II. letnik

Preidimo od besed k dejanjem!

III.

Mladina naša je bodočnost naša! Če nam ni to samo fraza — tedaj glejmo, kako se vzgaja ta naša mladina, da ne bo pokopala naših upov, naših nad!

Kako radi jo zagovarjamo, češ, šola ne stori dovolj, šola je kriva. In spet, kako radi jo gradimo, da ni za nič, da nima idealov — in zopet, da je neumno idealna.

Pri tem se seveda prav nič ne pomisli, da si vsak narod mladino vzgaja sam — idealov tirja od mladine v istem času, ko ji sam ideale ubija!

Slovenska mladina je uvedla „Narodni kolek“ v prid družbi sv. Cirila in Metoda. Le pogledjte v dijaška društva, boste videli, kako idealno polaga naš dijak svoj dar domu na oltar, ko bi dostikrat storil bolje, da si kupi kruha! In mi?

Naša omladina se pripravlja za resno narodno delo, že stopa med narod. Pomagajmo ji, navajajmo jo k praktičnemu delu z lastnimi skušnjami! Ne odvajajmo je pa od dela z ono „resignacijo in izkušnostjo“ — za katero tiči čestokrat le komodnost in strah pred delom.

Voditelj je mnogo, a manjka nam vodstva, manjka nam nekega „narodnega sveta“, ki bi se zavedal svoje naloge — ki bi pa tudi užival avtoriteto v narodu.

Kako radi dolžimo naše voditelje, da so krivi vseh naših neuspehov, ne pomislimo pa, da oni tudi ne zamorejo vsega. Delo se mora deliti! Podrobno narodno delo v vsakem kraju je dolžnost tamkajšnjih izobražencev.

Gotovo pa je, da bi storili posamezni kraji mnogo več in dosegla in pomenila bi tudi naša kulturna središča za uresničenje skupnih ciljev nepregledno več — da smo v kakem ožjem stiku, da smo organizirani, ne pa tako prepuščeni samim sebi.

Nam pa manjka tudi ljudi, ki bi imeli voljo v naših narodnih ognjiščih, v naših društvih delati in ne samo „paradirati“. V manjših krajih, po naših trgih manjka narodnih delavcev, dasi ne manjka „narodnih voditeljev!“

Tam, kjer nam nemške šole odtujujejo mladino — tam je treba dela ne samo tedaj, kadar pridejo volitve, da pridejo vsi volilci in se preštejejo slovenski glasovi manjšine. Tu je treba neprestano delati, braniti mladino, sicer bomo skoro klicali obupen „Morituri vos salutant“ — pozdravljajo vas umirajoči — a to ne bo obupen klic obmejnih bratov, ne klic iz tužnega Korotana — tako bomo klicali mi v osrčju slovenskega Štajerja.

Braniti našo mladino, vzgajati jo in izobraževati, je naloga društev?

Ne moremo trditi, da imamo mi Slovenci malo društev, malo organizacij, kojih namen je skrbeti za ljudsko izobrazbo! Kar se tiče števila društev, smo v zadnjih letih res zelo napredovali, ali ta napredek še ne pomeni napredka, če ni v teh društvih nikakega življenja, če spe ta slavna društva spanje pravičnega in se prebude zopet za malo časa, da slovesno proslave svoje častne jubileje, svoje 20, 25 letnice obstoja!

Mislimo tukaj naše čitalnice, bralna in izobraževalna društva. Narodna navdušenost in

Slovenci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slov. Štajerca“!

Takih gostiln, kjer „Slovenskega Štajerca“ ni na razpolago, se ogibajte!

potreba časa jih je rodila, izpolnile so morda v svojem času svojo nalogo, danes žive lo ob spominih, a nimajo več pravice do življenja. Treba je, da se prilagodijo potrebam časa, da streme za višjimi cilji.

Kaka pa so naša društva? Društvo ima svoje prostore, kjer se nahaja obilica časopisov, če le mogoče vsi slovenski politični listi, pa še nekaj leposlovnih in par knjig v omari! Vsako leto se priredi običajen občni zbor, pa še kak sijajen ples in kaka veselica, če ravno tako kaže. To je cilj, do katerega se povspe pretežna večina naših društev. Kar je bilo nekdanj dovolj, to danes ni več!

Naša društva se morajo preustrojiti, reformirati. Navduševati se za narod danes ne zadošča več, treba je tudi dela, prej pa še priprave za delo — treba je prave izobrazbe. V društvih naj dobiva ljudstvo duševne hrane, zajema in širi si v njih svojo izobrazbo.

Uvedli naj bi se v društvih po potrebi in možnosti tedenski sestanki s pogovori, kar bi mnogo koristilo in pospeševalo skupnost in edinstvo članov.

Izginiti mora seveda vsak separatizem in ona „visokost“ in častihlepnost, ki je kal prepirom in vzrok nedelavnosti.

Ne govoriti vedno in vedno o lepi ponižnosti, — buditi in krepiti narodni ponos, širiti pravo izobrazbo in smisel skupnosti med našim ljudstvom — to bodi naloga naših društev! Da slede besedam dejanja!

Izobrazba našega kmeta.

Iz naroda za narod!

Če gleda človek po širnem svetu, opazuje narodno gibanje drugod, zasleduje, kako se giblje kmečki stan po drugih deželah, uvidi pač lahko, kako zaostali smo Slovenci za drugimi narodi. Ni nam treba daleč, prav blizu, namreč že v naši Avstriji imamo narode, ki delajo drugače, ki se povspenjajo do zajamčenih pravic in ne odnehajo, če tudi teče kri. Recimo na Češkem! Naši bratje Čehi so zrcalo, do kojega se nam je obrniti, če hočemo imeti jasno sliko — delovanja, boja, napredovanja, sigurnega in utemeljenega zahtevanja — svojega. Tu vidimo, kako se mora brezobzirno postopati, delati in žrtvovati, a ne, kakor je pri nas Slovencih, da smo premehki, premalo resni in raztreseni tam, kjer bi morali biti edini in složni, da bi dosegli, kar nam gre in kar nam je postavno zajamčeno. Učimo se sloge in skupnega delovanja od naših slovanskih bratov. — Če bomo začeli tako kot oni, tedaj je zmaga nam gotova. A kaj je vendar vzrok temu brzemu napredovanju Čehov in drugih

narodov —? Kaj drugega, kot vedno višje se izpolnjujoča izobrazba in sicer izobrazba kmečskega ljudstva.

Tu je delo mogoče, ker se priprosto ljudstvo vzdiguje in vzdiguje, ker se mu jasni pogled, dihali hoče svobodneje in prosteje, ker ima v sebi nekaj, kar ga vodi, in mu jasni razum v odločilnih trenutkih. Pri drugih narodih je priprosto ljudstvo večje od našega, silneje po duhu, ker mu dajejo priliko krepiti svoj razum, mu dajo priliko in pristop k izobrazbi.

Kmet vam je, a ni neumen, precej zajel, in kar je zajel je ohranil popolno, in to mu pomaga do napredka. In to, kar si je pridobil sam, kar ve, da je koristno za življenje, to vliva v svoje mlade, katere zbira po dolgih zimskih večerih krog sebe. Česar pa sam ne more, jim daje pozneje šola, podaja mu skrben učitelj v teku let šolskega obiskovanja. Tu sem pošilja sedaj kmet svojo deco vestno in redno, skrbeč za blagor svojih potomcev.

Tudi pri nas je tako! Tudi pri nas uči mati svoje otročičke, uči jih tega, česar je sama zmožna, a ne more jih naučiti tako popolno, ker njej sumi veliko manjka, ne more jim podati oče, ker sam ni istega prejel. Sedaj pride čas šole! Otroci zahaja z veseljem, a prav, ko bi imel sprejeti največ in je najbolj sprejemljiv, tedaj ga rabijo doma, zamuja šolski pouk in zaostaja za rednimi obiskovalci; k temu se prikrade še tuintam kakšna bolezen, in otrok je oropan velikega duševnega zaklada.

Otrok stopi s svojim 14. letom iz šole in poskušati mora sam, kako se je boriti za vsak grizljaj. S tem pa, ko otrok stopi iz šole, je končano, smelo rečeno pri 50%, na deželi, vse nadaljno izobraženje. Pomagati si mora sedaj s tem, kar je pri svojem nerednem obisku vendar pridobil. Malo jih je, ki bi jim prišlo na um vzeti kako knjigo v roke, bi čital in zajemal iz nje koristno za življenje, stariši se pa vsled prevelikega gospodarskega posla tudi ne brigajo, da, nekateri se celo hudujejo, ako fant ali dekle zvečer pogleda v knjigo.

Tako tedaj leze po poti življenja brez trezno razsodnih misli in prave duševne opore in lahko se zgodi, da tuintam zdrkne v stran, od koder si pa zopet ne more pomagati.

Bilo bi pa lahko drugače. Odpomoči bi se dalo tem nadlogam, če bi se jeli poklicani in seve za to zmožni, ki imajo sredstva na razpolago, brigati. Tu sem med te poklicane spada v prvi vrsti slovenski učitelj. Ta ima došti z ljudstvom dotike, mu lahko pomore, ker ga to ne stane posebnega truda in on ima tudi sredstva. Vsak učitelj, ker se sam zanima, ima na kupe lepih in dobrih knjig, katerih se pozneje, ko leže prečitane v knjižnici, polasti prah pozabljenja. Tega pa ni treba, ker se dobe roke, ki rade brišejo ta prah. Kaj bi ležala knjiga v sobi — ven z njo! daj jo med ljudstvo, da čita, naj se uči, naj se zabava, ko ima prosto uro — kaj bo posedalo krog peči, prodajalo dolg čas in zdehalo. Tudi naša duhovščina k temu lahko dostokrat pomore. Večkrat pride kak fantič k svojemu prijatelju s prošnjo, naj mu posodi kako pripoved ali kaj drugega tacega, a kaj hoče revež, ko pa sam nič nima. Na misel jima pride domači učitelj ali kapelan ali župnik, a nimata poguma, češ, da ga bosta s tem nadlegovala. Po več

krajih imajo čitalnice, bralna društva, katera posojajo raznotere knjige, a to vendar ni povsod. Tu tedaj, kjer ni nobenih pripomočkov, tu stopi učitelj in drugi na dan, daj, kar imaš, in vzradostil boš marsikatero srce. V nedeljo, ko gredo fantje in dekleta k opravi, ima najlepšo priliko, daje pa naj to, kar ve, da jih bo zanimalo in iz česar bodo kaj zajeli.

To je prvo sredstvo, s kojim nam je mogoče uplivati na priprosto ljudstvo, na našega kmeta, da dobiva kaj dobrega, da si razširja svoj duševni obzor. Vsaka knjižica, bodisi še tako kratke vsebine, ima nekaj jedra v sebi. Imamo toliko izvrstnih spisov za mladino in odrasle, brez kojih skoraj noben učitelj ni, da bi bilo odveč jih tukaj naštevati. Posojevali pa bi se ljudstvu tudi morali slovenski mesečniki itd. Zelo važno je pa, da dobi naš narod tudi raznovrstne časopise, ki prihajajo od slovenskih urednikov, ne pa od onih, koje brusijo in klanfajo narodne izdajice kakor ptujski «Štajerc», kajti iz časopisov dobi ljudstvo veliko — veliko, kar mu marsikje pomaga. Skoraj vsak list ima pri vsej drugi vsebini tudi lepe, podučljive podlisteke, ima pa tudi, kakor n. pr. «Slov. Štajerc» tudi kratkočasnice, s kojimi se tudi starčkovo lice razvedri.

Dajte, razširjajte take časnike med ljudstvom, prigovarjajte jim, naj si naroče cenejše časnike, kakor n. pr. «Slov. Štajerc», ki stane komaj dve kroni na leto, a vendar prinese za ta mali denar tolikokrat in toliko zdravega. Ta denar pač lahko pogreša vsak najmanjši posestnik, celo vsak viničar lahko da letno dve kroni, ki se pošljejo lahko tudi na vsacega pol leta; druge dražje pa, kojih si manj premožni sloji ne morejo naročiti, naročaj pridno in posojaj inteligenca, saj ti je papir pozneje za nič; a raje, ko ga strgaš — daj ga kmetu, da ga čita in se uči, da ve, kaj se godi po svetu, da zajema tam, kjer je kaj, in ne hodi vedno po puščobi in praznoti. S tem se bodo ljudem odpirale oči, s tem se jim bo bistril razum, ker bojo videli, kako delajo neustrašeno drugod, kako napredujejo in sigurno je, da se bodo tudi oni zavedeli ob času boja, ob priliki raznih volitev, kjer se gre za naše pravice, za našo bodočnost, ter jih ne bodo več vlačili za sabo oni pritepenci in one izdajice, ki sejejo zgolj nesrečo, vcepljajo mesto plemenitosti — strup, jih begajo in na več mestih privedejo do samomorov in obupa. Dajte jim luč, svetlite jim skrbno vi, ki ste za to tukaj in zadovoljna bo vaša duša v poznih letih, če bo gledala lep sad svojega dela.

Vsakemu bodi pa sveto, in vsak zaveden rodoljub si naj šteje v dolžnost svariti ljudi pred čitanjem strupenih spisov, ki krožijo po deželi pod zamazano krinko ptujskega «Štajerc». Razjasni jim naj vsakdo, kak namen ima ta list, kaj je njegova naloga — in iz kakšnih rok izhaja.

Dopisi.

Iz medvedovega brloga (imenovanega tudi Laporje pri Slov. Bistrici, tam nekje, kjer krušni očka

Kresnik milostno gledajo dol na svoje slaboumne Štajerc-bedake).

Ni sicer naša navada in tudi ni vredno pečati se s tako nesramnim in umazaniam listom, kakor je ptujska krota, a da ustrežemo ukaželjnosti njegovih petolizcev, napisali smo te vrstice.

Če prebiramo ptujsko kroto, ne moremo se načuditi, kako je mogoče, da ta list tako nesramno grdo piše in blati vsakega, ki dela na to, da se ljudstvu vendar enkrat oči odprejo, da isti spoznajo svoje prave prijatelje, tiste, ki so zares iz kmeta in hočejo zastaviti vse svoje moči, da se kmet povzdigne od stopnje najneumnejšega podložnika nemškutarskih barab, na stopnjo spoznavanja svoje vrednosti in svoje moči, na stopnjo samozasesti, ki je seveda neznanca onim, katerim je lizanje pet svojih tlačiteljev, svojih najhujših sovražnikov, že takorekoč železna srajca. — Hitro pa nam postanejo ti dopisi, ti izvzrki najneumnejših butic v «Štajerčevem» kalibru, jasni, ako pomislimo, da se zbirajo, kakor nam je to tudi sodnija dokazala, okrog tega zamazanega glasila Judežev Iškarjotov v prvi vrsti morilci, tati, katerim posebno diši neomadeževana čast za pravice slovenskega naroda osobito slovenskega kmeta se potegujočih mož, katere hočejo, čeravno brezuspešno, na vsak način s svojim smrdljivim trupom okužiti, nadalje očetje, ki mirnim srcem dopuščajo, da se njih hčere zapeljavajo takorekoč pod njihovimi očmi in slepijo svoje zaslepljene butice, hoteč najbrž kovalti iz tega za svojo nenasitno žrelo nov kapital, ki bi se seveda zopet zastavili za najnesramnejšo propagando «Štajerčevih» lumparij in falotarij, osobito častikrajo poštenim možem, katerih lovska latinščina more samo kakemu neumnemu štajerčijančeku zmešati prazne slamnate možgane; nadalje če pomislimo, da so «Štajerčevi» pristasi ponajveč gmotno in moralno propale eksistence, ki si hočejo s s svojim hujskanjem in rogoviljenjem pridobiti med svojimi Štajercbedaki nekak ugled in od zgoraj sem od rajha nekaj Judeževih grošev.

Če torej le malo pomislimo, ne bomo se več čudili, zakaj «Štajerc» — giftna krota — tako nesramno piše —, saj se to v njem lahko zgodi, ker imajo mariborski nemškutarski porotniki za take stvari vedno dvojno mero. — Čudno se nam pa zdi, da je ravno dopisnik «iz medvedovega brloga» tako lepo, v tako izbrani slovensčini in tako duhovito in «resnicoljubno» poročal. Tega mi nismo vajeni! Ali se niste mogoče zmotili? No, da ste tū pa tam malo zamenjali n. pr. hrbte, to ja ni toliko, saj vemo, da vas isti zelo srbijo in komaj čakate, da se otvori naša laporska univerza. In to krasno pesniško prekrščeno ime Laporje v «medvedov brlog»! Kaj le k temu porečejo oučeva nemška glava Kresnik; ne vemo, če vsled duhovitosti slovečega Štajercmana ne postane iz Laporja še nekaj kakšna Bärenhöhle. No, dopisunček si je iz istega privoščil v prvi vrsti nekega mladega jurista, ki «hoče» otvoriti v medvedovem brlogu univerzo s samim slovenskim podukom. No tukaj se dopisunček ni zmotil, v njegovo pomirjenje bodi povedano, da dotični jurist in cek in medved in Cie, kakor smo zvedeli iz zanesljive strani, res snujejo univerzo za štajerčeve krotarje, kjer se pa ne bo učilo v slovenskem

jeziku, ampak se bo čisto «tajč redalo» in sicer z imenitnim tolmačem, ki čuje na ime brezovka, in se bo dajala na tisti del človeškega telesa, ki se v pošteni družbi ne imenuje in sicer v potencah (dopisunček bo to že razumel) tako dolgo, da se nauči dotični tako duhovite članke pisati, kakor je zadnji iz medvedovega brloga. Torej vidiš, dragi dopisunček, da te jako visoko cenimo, to pa vse iz hvaležnosti, in tu že vidimo, da bomo morali take «osivele» štajerčijančke posebno visoko klasificirati in gotovo bo dopisnik glava, ki bo glede «zaslužnih» brezovk prekašal vse druge. Torej «jurist» in «cek» in «medved» in Cie., skrbite kmalu za brezovke, ker «Štajerc» je univerzo že potrdil in njegovi dopisunčki so ukaželjivi, ker že sanjajo o palicah, samo da zamenjavajo svoje hrbte z drugimi.

Popolnoma posrečila se je seveda ona primera z Davidom in Goljatom. Če si misli ta na umu bolni štajerčev lačenberger pod Goljatom slovečega Kresnika s svojo nemškutarsko bando in pod Davidom kateregakoli zavednih črešnjevskih in laporskih kmetov, ki so Kresnika in druge tako regimentno pomeli iz občinskega odbora, tedaj temu nimamo ugovarjati.

H koncu naj še samo izrazimo svoje začudenje nad tem, da se medvedov brlog tako daleč razširja, kajti dotični dopisunček menda ni tako neumen, da bi mislil, da ne vemo, odkod ono umazano poročilo. O vemo dobro!

Zatorej pa se tem potom obračamo do bralcev teh vrstic, da razširjajo naš list «Slovenski Štajerc», ker bo isti od zdaj naprej brez usmiljenja razkrinkoval vse lumparije in falotarije iz stranke «resnicoljubnega» Štajerc — krotarja.

Od Sv. Antona v Slov. goricah. Ko bi se mi zdelo vredno, odgovarjal bi na v št. 22 ptujske cunje objavljeni lažnjivi dopis od Sv. Antona. Resnici na ljubo omeniti hočemo sledeče:

Giftna krota kvasi nekaj o stvari, o kateri je vobče njeni pukelmajor g. urednik, znani lažnjivi kljukec malo informiran, a še manje po svojem agentu, kar je vobče že prastara nemčurska navada, da se lažejo in lažejo na vse pretege.

Nemških glasov nadvividiral je ta smrdljivi «Štajerc» kar polovico preveč, laž je tudi, da bi kateri izmed učiteljev glasoval za slovensko povelje, ker ni bil nobeden prisoten.

Dozdeva se mi tudi, da urednik giftne krote niti ne pojmi, kak razloček je med klerikalcem in narodnostjo, ker vsakemu zavednemu Slovencu natveze, da je klerikalec. Vam pa poštni pot Anžel svetujem, da g. Goloba pri Trojici stvar natanko pojasnite, da ne bo nemčurska škilava goiazen raznašala tako nesramne reči v javnost v svojem laibjournalu «Naga copernca». Korundiča nosite pa si še dalje od Sv. Trojice v žepu, sicer še kdo zve, da ste naročeni nanj. Toliko javnosti v vedenje.

Dragi mi farani Antončani! Kdor izmed Vas ima le še iskrico čuta za mili svoj slovenski narod, uvidi pač lahko, kam meri giftna krota s svojimi izmišljenimi dopisi, s svojo nemčursko kramo, katero ponuja, kakor cigán ukradeno kobilo. Pretuhtajte stvar enkrat pametno ter dajte slovo temu nemčurskemu glasilu, saj imate

drugih slovenskih listov za mal denar na razpolago kakor n. pr. «Slovenski Štajerc». Dvanajt vas je tistih zrelih apostolov ptujske gnile pomaranče, in antonjevski poštar je vaš glavni pokrovitelj. Kedar hoče kak pošten narodnjak le malo pogledati na pošti, kako riblje ptujska prismojena krtača, plane ta poštni striček kar besen nanj ter mu iztrga list iz rok, česar seveda ne stori pri drugih listih — zakaj —?

Vam pa, g. urednik ptujskega «Štajerca», svetujemo, da pobašete svojo staro smrdljivo figo v koš ter jo nosite pred veteranskimi društvi — z nemškim poveljem, da se v onemoglosti okrepečajo z Ornikovim Salmiakgajstom. Ker je l-tos zgodnja in huda zima, vam pripočamo še, da svoj «kurnik ali kakor se že pravi vaši «lažidrukariji» — farbariji, dobro zapirate, sicer vaša «Idealmašina» z vami vred zmrzne.

Fiks & Fertik.

Od Sv. Jurja v Slovenskih goricah. Hej, gospod urednik! Zdajpazdaj, ko imam novo britvo, bo veselja in kšefta za me.

Obljubim vam celo, da nočem več biti puščavnik, ker naveličal sem se te samote, bolje je, da se spravim na ptujskega lažnjivega klukca in njegove privržence, katerih je tukaj cela kompanija njih vodja ali komandant pa je kokošji baron, v svoji priprosti slamnati kočici, kateremu so ob času volitve v okrajni zastop lenarčki njegovi petelinčki možgane zmešali. Mislim je namreč, da ga bodo stare kokoši volite za «Becirksomana», ker je v lenarčkem trgu tako marširal od zavednega Slovenca do strastnega nemčurja ter njim ponujal izvrstni Zarnečev golaž, jih spodbujal za propadlo zmago slavnih nemčurjev. Oj slavni kokošji baron! mislim, da bi bilo bolje, ko bi ti doma svojo ptujsko cunjo pestoval, ter se od nje nemščine učil, potem šele šel okušat Zarnečev nemčurski golaž.

Toraj «pje» Ranšek, če se ne poboljšaš, ti ne bom prizanašal, dokler boš zajemal svojo modrost od ptujskega lažnjivega klukca, kateri ti je morebiti s svojim očetom Ornikom obljubil postaviti novo grajščino, da bodo v njej potem lažje peli tvoji petelinčki s vso ptujsko golaznijo svoj nemčurski kikiriki-i-i-i. To srečo ti želi Šaljivi brivec.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Gospod urednik, gotovo Vam je znano, da se zaletava ptujski — «škilavi kozliček» v nas vrle narodnjake. Premislite, pobral je nekje, najbrž pri našem «Spiritus ministru» zakrpano modrost ter izlil iz nje največje laži, ki jih lahko kvaka samo krota. Ta ubogi «bismarkovec» se zaletava v nas kot razdivjani bik, hoteč nas umazati pred svetom Škodoval nam s tem ne bo, le slabo se mu bo godilo, če bo še dolgo bruhal svoj smrad.

Tu pri Sv. Antona imamo veliko šnopsarijo, pod streho g. Alta in njegove milostive, kjer si zalivajo Štajerčijanci svoje umazane duše s kožuhom, hoteči si jih oprati. Grdo se sicer drže zraven, ker jim g. šnopsapotekar preveč špirtus z vodo mešajo, a teče po kosmatih grlih yseeno — samo, da je Altovo. Ko se ga malo navlečejo, pa hajdi v kot za mizo, pero v roke in pišejo onemu škilavcu v Ptuj.

Tako so delali pred kratkim. Spravili so se čez naše narodnjake, ker so ti glasovali za slovensko veteransko povelje. Mogoče ste zasledovali, dragi čitatelji «Slov. Štajerca», kako se je zadiral ptujski «habtaht» ter hvalit izveličano nemščino. Ha, ha, človek bi počil od smeha, ko čita umotvore najpuhlejših šnopsarskih glav. Pa naj le imajo veselje otročiči skrbnega očeta Alta, saj ga poslušajo in za «fraki» store vse, kar gospod zapovejo. — Oglejmo si sedaj malo natančneje g. Alta, njegovo «frauvo» in razmere. Bogati so zelo, a bolj še se pa delajo kakor je res. Naši šnopsarji in zvesti čitatelji «ptujske «gnile repe» so jim znosili gotovo polovico premoženja, zraven pa poizgubili pod mizami in po jarkih tretjino pameti.

Prav se jim zgodi, imajo pač dvojno škodo. Prvič zapravijo in zapijejo do kuhinjskega šturka vse, drugič pa še svojo pamet pozablajo tam, potem pa rohne kakor divjačina po štajerčevem zverinjaku. Gospod Alt pa se smeje, češ: «hudič, kako si neumen, doma rajde delaj, pa ne žri in ne pisari po cajtengah.»

Da sta pa Alt in njegova «obanta» gospa grant nemčurja, to kaže dejstvo, da sta imela nos pri lenarčki Vorschuskassi, katero je Mravlak okradel in zapravil, kar je dobil. Bila sta tedaj deležna blagoslova Vorschuskasse pri sv. Lenartu. A ta blagoslov je bil ogromen. Kakor smo izvedeli — zanesljivo — je znašal okrog 6000 do 7000 gl. presneto lepe «cifre». No pa g. «Spiritusminister» si ne store veliko iz tega, ker dobro vedo, da je še voda in špirtus na svetu; sodov imajo dovolj, frakne jim pa v sili pošlje ptujska «Pikelhauba». Vsak dan, največja stiska je pa v nedeljo v Altovi «šnopsapoteki». Če pogleda pošten človek v njo, ga je kar strah. Tam v kotu stoji kopica, tu cela masa ter krokaajo: «Bos berdn diese Bindischer sprechen, die bisn net, bos hast teutsch kamonda hobn; wir san holt teutsche und buln niks mit den Bindischen hobn». — in vsuje se človeku tak smrad, da bi omedlel. Med svojim modrovanjem gledajo ponosno na razcepno plahto, ki visi na steni, predstavljajoča «echt teutsch Veteranea z nemško fano», kakoršno hočejo sami imeti. Kmalu bodo še peč v frankfurtarski žakelj zavili in Bismarcka v kot «pršrajfali». — Saj že vse nori! Najhujši so pa oni, kojim dajo naši poštenjaki največ zaslužka. To so rokodelci, kakor n. pr. naš bivši kaprol mizar, ali po bračkijansko «tislarmajster», ta bi kar znorel za nemško komando, čita ptujsko «smrdljivo stenico» z največjo slastjo. Gotovo nam ne bo zameril vprašanj: Kdo ti da živeti? Kdo ti nosi na dan krvave — slovenske groše, koje ti pošiljaš ptujskim nemčurjem? Ti jih mogoče oni pošiljajo, ali jih dobivaš od Súdmarke, kakor Alt tiste «Marke», ali kako se že šment imenuje. Le premisli malo in kmalu boš na jasnem — od koga si odvisen — če te mi zavržemo, greš s cokom in pokom «perlafur». —

Opozarjamo vas toraj, zavedni Antojevčani, ogibajte se onih rokodelcev, ki so nemčurji, ki nosijo po žepih ptujskega «gada». Obrnite se do narodnih, ki so pravtako zmožni rokodelskega obrta, če še ne bolj, in ki vam ne računajo tako debelo kot oni podrepniki. Svoji k svojim! bodi vaše geslo in zmagali bomo mi. Ukrotili

bodemo* tako te nemčurske kuščarje, in prosili vas bodo kot cigan čika za zaslužek. Ako pa ne bo kmalu miru, objavili bomo imenoma vse one, ki so nepoboljšljivi ter skrbeli, da gredo skoraj — s trebuhom za kruhom med Ornikovce. — Gospod urednik, pustite nam vedno kaj prostora, oglasimo se sedaj redno. Civilist.

Studence pri Polčanah. Cenjeni gospod urednik! Pred nekaj tedni ste nam pokazali dva možakarja v vsi njihovi nemčurski podlosti, pozabili ste pa na jednega, ki je popolnoma onih dveh vreden, kterelega gnili možgani pa še ne segajo niti tako daleč, kakor pri onih dveh.

To je oni možakar, ki je pred nekaj leti prav dobro slišal na ime Lojzek, kadar je mladega potepenčka oče sklical domov in mu obetal „remenčeka“. Iz tega Lojzeka pa je poslal nemčur Alois sedaj, ko se je naučil par nemških besed. To človeče, ki ne zna nikjer nič drugega, kakor o Slovencih slabo govoriti in naše poštene kmete in narodne boritelje na najnesramnejši način napadati, pa si domišlja, da je pametna glavica. Ker zna malo po železu razbijati, napravil je nekoč lampo na plin, kakoršno ima vsak kolezar. A on v vsi svoji modrosti, si je mislil, da še kaj takega ni najti na svetu. Letel je hitro na okrajno glavarstvo in prosil za patent, Tu pa so ga na kratko odpravili in mu, kakor pravijo, za slovo povedali, da napravi kaj takega vsak „Panoptikar“ in da si naj da rajši patent na svojo budalost. — Včasih se pa tudi zgodi, da se mu začne v njegovi „kunštni“ glavi mešati, ali kakor tudi pravijo: Včasih ga luna trka. Takrat mu pade v glavo, da si misli, da je tam nekje v Afriki ali Ameriki med divjaki in ljudožrci, kjer živijo pisani papagaji. Zato se mu takrat tudi domače kokoši v svojem navadnem perju več ne dopadejo. Kar na mah jih polovi in jih pobarva z zelenimi, rudečimi in drugimi barvami tako, da potem uboge živalice kar zdivjane okoli letajo. Včasih pa ne nori samo, ampak postane naravnost divji. Gorje tisti tuji kokoši, ki bi se prikazala blizu njegove hiše. Takoj vzame puško in ustrelji ubogim živalicam pod noge. Sosedu so mu nekaj časa prizanašali, ker so ti mislili, da od norca in divjaka pač nič drugega pričakovati ne morejo. Ko pa se je to večkrat ponovilo, so ga naznanili pri sodniji. Ko ga je sodnik tukaj vprašal, zakaj je to storil, je rekel, da se mu včasih v glavi zmeša in da včasih nori. Zato mu je pa potem sodnik pripoznal tri dni hladnega počitka pri sodniji v Slov. Bistrici, da se mu njegova vroča glava malo ohladi. Pa to zdravilo ni veliko pomagalo; imajo ga že zopet pri sodniji v delu. Pa do sedaj še ni povedal, da nori. Se menda boji, da mu zapišejo isto zdravilo. Sedaj mu bo pa treba dati nekaj bolj ojtrega, da mu bo šlo do kosti (jaz mislim namreč bikovca), mogoče bo potem imelo vendar uspeh.

In zdaj pa naj kdo reče, da ne sme biti naša nemškutarija ponosna na tukaj opisanega svojega podrepnika in ona dva, ki smo jih pred tedni orisali? Je pač lahko umljivo, zakaj ti trije nemčurji, ki bi radi vse tukajšne Slovence na žlici vode požrli, vedno skupaj tičijo, saj „gliha vkup striha“. — Imamo pa še tukaj v našem trgu več takih modrih nemčurskih glav, ki so si vbile v glavo ponižno željo, da hočejo poslati gospodarji v

naši občini. Te si bomo pa izposodili ob priliki, da bodo naši kmetje videli. kakšni norci jih hočejo voditi za nos. Kmetje, varujte se takih ljudi, in skrbite, da bo taka golazen izginila kmalu iz našega lepega trga.

Spodnještajerske novice.

Potres v Rajhenburgu. Dne 14. t. m. ob 10. uri dopoldan, 15. t. m. zjutraj ob $\frac{3}{4}$ 6 imeli so tamkaj 11 potresnih sunkov. Med njimi je bil oni 1:47 popoldan tako močan, da je na več poslopih počil zid, tako n. pr. na kolodvoru, v šoli in nekaterih privatnih hišah. Tudi 16. t. m. ob 2:35 zjutraj je bil kratek sunek, a je bil precej močan. Značilno je, ker okoličani nad 2 uri od Rajhenburga oddaljeni nič ne vedo o potresih in zdi se, da je ravno Rajh nburg središče vseh teh potresov. Sunki so bili navpični. Tudi neka nad cesto viseča pečina je počila in se mora zaradi preteče nevarnosti odstraniti. Ljudstvo je bilo v silnem strahu ter je bežalo kričaje iz hiš.

Nemški mlin v Celju, takozvani «Stinkmühle» pride kmalu na kant. Že davno se je po Celju govorilo, da je gospodarstvo in denarna moč na jako slabih nogah. To se je izkazalo oni teden, ko so v torek skoraj vso zalogo nemškega mlina zarubili. Mlin se že ustanovi, pa vzdrževati ga in reelno konkurirati, to je težava, kateri naši nemškutarji niso kos!

Gornji grad. Podkrajnik, vojaški begun, ki se je skrival skoraj vse leto po gozdovih okoli Nove Štifte in Gornjega grada, je ujet. Popival je dne 12. t. m. v neki gostilni v Novi Štifti, in eden njegovih prijateljev ga je ovadil žandarmeriji, ki ga je prijela. V ječi so mu morali vse trakove itd. odvezati, ker se je bilo bati, da se usmrti. Na vesti ima več tatvin, sicer pa drugače ni bil nevaren. Pravijo, da je nekoliko slaboum.

Ponesrečil se je v Mariboru na koroškem kolodvoru 50 let stari delavec Ivan Kramar pri zalaganju železniških šin. Zmečkalo mu je 4 prste desne roke.

Obsojeni nemški trgovec. V Mariboru je bil trgovec Herzog obsojen radi konkurza na 6 tednov zapora. Obtožen je bil tudi nenravnih dejanj.

Zaveden občinski odbor. Občinski odbor trga Šmarje pri Jelšah na Štajerskem je sklenil vse svoje krajevne table in druge javne napise, kar jih je še dvojezičnih, s samoslovenskimi nadomestiti, kakor tudi napravljati izključno slovenske poselske in druge knjizice, domovnice, ubožna in druga spričevala itd. za stranke in urade.

Porotne obravnave v Mariboru. V Mariboru bodo 27. t. m. za to leto zadnje porotne obravnave. Sojeni bodo sledeči: Franc Pochl, umor; Gregor Spess, telesno težko poškodovanje; Ana Bauer, požig; Jurij in Josip Habianič, uboj in telesno poškodovanje.

Rimske izkopine v Ptuj. Na Ornigovi pristavi na Bregu pri Ptuj so izkopali pod vodstvom jurista Skrabarja rimsko poslopje, v katerem so našli okostnjak žene in poln lonec rimskega denarja.

Trboveljski štrajkarji pred sodiščem. Dne 10. t. m. je bilo pred celjskim prizivnim sodiščem 16 delavk in delavcev obtoženih, da so povodom štrajka 10. avg.

v Trbovljah razgrajali ter hoteli prisiliti ostale delavce, da ustavijo delo. Vseh razgrajačev je bilo nad 400, a državno pravdnitvo je obtožilo le 16. Vsi so bili obsojeni, ženske so smeje klicale «Glück auf! Hvala lepa! ter zapustile dvorano.

Zgodaj je začel. 17letni mizarski vajenec Simon Jarc iz Radizlja pri Mariboru je bil že dvakrat zaradi tatvine kaznovan. Tretjo kazen v dolgotni 6 mesecev ječe si je pa zaslužil s tem, da je ukradel poslancu Erberju na Muti samokres, zlato žepno uro, vredno 200 K, kukalo in več drugih drobnarij v skupni vrednosti 240 K.

Mlad tat. 16letni Peter Stolekar iz Ritosnoja pri Slov. Bistrici je bil v službi kot vajenec pri slaščičarju Petričku v Celju. Kadar je bil pa dečko sam v trgovini, posegel le brž v predal za denar in si tako prilastil v enem mesecu nad 40 kron. Ko so ga aretovali, dobili so pri njem več dragocenih ur, pištol in raznih drugih reči, ki si jih je kupil za ukradeni denar.

Posledice nemškutarije. Delavec Karol Leskošek je hud pristaš ptujskega «Štajerca» in obenem vnet pretepač, kadar nanese najmanjša prilika za to. Tako se je v neki gostilni v Teharjih brez vsakega posebnega vzroka začel prepirati z Josipom Ostrožnikom, katerega je osuval z žepnim nožem v roko. Ko so ga vrgli iz gostilne, je začel bombardirati s kamenjem gostilniška vrata in okna. Zdaj že sedi v preiskovalnem zaporu.

Nagla vožnja. Mesarjev sin Anton Pleteršek z Brega pri Celju je vozil v Celju po Gosposkih ulicah zelo hitro, a tako nesrečno, da je z voznim ojem zadel lepakarja Franca Bračiča, ki je ravno vršil svoj posel, in ga težko poškodoval, da mu je zlomil levo nogo, eno rebro in mu prizadel več zmečkanin. Pleterski je bil obsojen na 24 ur zapora in v povrnitev škode v znesku 262 kron.

Z nožem je obdelal v Dražji vasi pri Konjicah postestnika sin Fran Sattler posestnikovega sina Ivana Rateja tako, da so ga težko ranjenega odnesli z «bojišča». Oba sta znana kot jako vroče krvi. Zdaj se bosta morala oba zdraviti, Ratej v bolnici, Sattler v zaporu.

Zaradi krave v ogenj. Pred nekaj dnevi je začela goreti kočja Marje Plevnik pri Sv. Emi. V malo trenutkih je bil v plamenih tudi hlev, v katerem se je nahajala edina krava kočarice. Vkljub opominom sosedov, naj ne hodi v hlev, je kočarica vendar šla, da bi rešila kravo. Komaj pa je bila notri, se je usulo nanjo goreče tramovje in začela ji je goreti obleka. Z veliko težavo so jo rešili, a je čez dva dni umrla v celjski bolnišnici.

Vroča ljubezen. V Oselnici pri Celju stanujeta dve lepi dekletki Gorišek, ki sta sestri. Čudno ni, da se marsikak fant poteguje za eno izmed njunih src, zlasti še, ker sta deklici na dobrem glasu. Obleganje je bilo že dalje časa veliko, zlasti pa še zdaj, ko je umrl njun oče, edini varuh in zaščitnik. Posebno rudarji Leopold Kiher, Ivan Šebinek in Karel Kotzmann so si veliko prizadevali osvojiti lepi dekletki. 11. t. m. ob 11. uri ponoči so prišli pred hišo, kjer deklici sami stanujeta, in zahtevali, naj jih pustita noter. Ker se to ni zgodilo, spravili so se vročekrvneži na streho, katero so toliko razkrili, da so zlezli v hišo. Vlomili so v spalnico de-

klet, razmetali vse, kar so dobili pod roke, navzkriž, zmerjali prestrašeni deklici z najgršemi psovkami in razbili več pohištva. Šele, ko so na glasno kričanje deklet prišli sosedje, odšli so kavalirji, katere je žandarmerija drugi dan odvedla pod ključ. To vse ljubezen s'ri!

Mesto na stranišče v smrt. Skočil je v Celju domobranec Hren iz družega nadstropja vojašnice in umrl nato vsled poškodb. Splošno se je mislilo, da je Hren izvršil samomor. Kakor se je pa zdaj izkazalo, se je Hren na dan nesrečnega skoka silno dobro imel, tako da je prišel zvečer močno vinjen domov. Ponoči je vstal, hoteč iti na stranišče. Vinski duhovi so ga pa imeli še toliko v oblasti, da je smatral okno za straniščna vrata in na ta način izvršil usodepolni skok. Hren je bil vsekar vesten vojak in priljubljen pri predstojnikih.

Raznoterosti.

Ptujski drobiž. C. kr. okrajni glavar v Ptujju pl. Underrain je menda šel med agente, ako res občinskim predstojnikom priporoča Blankejevo trgovino, kar je neki časnik poročal. Želeti je, da bi se natanko poročalo, kako in s čem je g. Underrain imenovano trgovino priporočal. Saj je vendar treba za to skrbeti, da se g. glavar od c. kr. namestnika ali od ministra podučí, da ni njegova naloga bratiti se z Ornigom, da ni primerno prisostvovati, kadar vinjen Ornig razodeva prijateljem, da mu je nemški Mädcherverein v Ptujju harem; da ni okrajni glavar plačan, da dela reklamo za kako trgovino, četudi ta sliši Ornigovemu svaku.

Kako priporočilo pa ima g. glavar za trgovino g. Petersiča? Ali ta ne plačuje davka in nima skrbeti za rodbino? Pa nemški uradnik Underrain takih ozirov ne pozna. V Ptujju, kjer županuje Ornig, preganjajo Slovence in slovenščino. Celo slovenski napisí so tem nemčurskim pokvekam napoti. Ko bi bilo slovensko ljudstvo iz okolice dovolj podučeno, bolj ponosno in značajno, nemškim in nemčurskim trgovcem in obrtnikom v Ptujju bi se delala pajčevina po želodeh. Slovenski možje in žene, fantje in dekleta, vsi bi morali vedeti, katere trgovine se je ogibati, kje so naši nasprotniki in sovražniki, kje naši prijatelji. Minul bi raznim blekačem in brusáčem kmalu napuh, opustili bi preganjanje slovenskih napisov. Slovenski trgovec bi tudi ne smel imeti blaga na ogled. Vse to moti nasprotnike in promet. Če pa pusti župan Ornig nasproti Metzlerjevi hiši po cele dneve v ozki ulici z vozov premog, sol in drugo blago skladati, da je ulica za promet skoro zaprta, tega nihče ne vidi in ne graja, niti oni policisti, ki se večno potikajo v bližini Ornigove prodajalne, gotovo le zato, da bi Ptujčanom nihče ne ukradel imenitnega župana.

Kmet, bralno in gospodarsko društvo v Dornovi niže Ptujja je bilo to jesen osnovano. Odbor obstoji iz teh-le mož: Jakob Toplak, Anton Arnuš, Franc Čuš, Franc Hrga, Franc Čeb, Jakob Sok, Jožef Majerič in Franc Janžekovič. Dornova je že enkrat imela bralno društvo. To je kmalu zaspalo in propalo, ker odbor ni hotel ali ni znal izpolnjevati dolžnosti, ker se udje niso za dru-

štvo dosti brigali. Naj odbor novega društva skrbi, da bode društvo svoji nalogi kos! Društveniki naj dobe časnike, knjige, pa tudi ustmeni poduk! Posebno za poduk se naj skrbi! Društveniki, posebno mladina obeh spolov je ukaželjna. Naj se njej ustreže posebno zimski čas, ko ni nujnega dela! Razni potovalni učitelji so tudi na razpolago. Naj le odbor ne bode prelen, da prosi in skrbi za potovalne učitelje pravočasno in v pravi meri! Društvo pa naj včasih kaj poroča o svojem delovanju, da si pridobi prijateljev in podpornikov!

V Ptujju so zgradili novo vojašnico, takozvano «malo vojašnico» pa so izpraznili. Mesto je postavilo novo vojašnico za pijonirje, kupilo pa je tudi staro podrtijo. Posod so naredili tisti «purgarji», ki se razumejo na to, dober «kšeft». Reklo se je, da je stara vojašnica ali kosarna za nič, da ni za stanovanje, da se mora podreti. Tako so razne komisije sodile in govorile, in erar je res malo vojašnico poceni prepustil mestu, da njo občinski zastop na smrt obsodi in podere. Ornig in žnjim občinski odbor pa so si stvar premislili zdaj, ko imajo vojašnico v lasti. Podrtijo in stenično gnjezdo hočejo izpremeniti v stanovanja za mestno žival, služničad, revneje stranke vseh slojev. Pred je bil star hram podrtija, od zdaj pa bode lep hotel za razne stranke. Če bi se stara vojašnica podirala, bi bilo malo zaslužka za razne «liferante». Če se zida novo poslopje nasproti Ornigovi trgovini in poleg Strašilove šnops-apoteke, bode ga več. Aha!

Zimski čas daje mladim ljudem dovolj priložnosti, da bi iz raznih krajev bralcem «Slov. Štajerca» poročali o gospodarskih, društvenih in drugih razmerah, kar more vsakega bralca zanimati. Posebno iz ptujjskega okraja bi se dalo mnogo poročati. Tudi nemčurje vseh stanov bi trebalo večkrat postrigliti. Naj se nikomur ne smilijo! Zasedovati in preganjati to zalego, kjer se da in kar se da, to je dobro delo.

Smrt vsled žganja in o značaju nemčurjev. Od Sv. Antona v Slov. Gor. se nam piše: Oprostite, gospod urednik, da vas prav mi Antonjevčani tolikokrat nadlegujemo. Pa na dan more, kajti pregovor pravi: kar je preveč mastno, še s kruhom ni dobro. — Tega mi ne bo treba povdarjati, da je ptujjski Ornikovec tukaj tudi doma, a ker je ravno ona hiša, o koji mi je zopet dana čast govoriti, največja prijateljica — krote. Le strmite, zanimalo vas bo. Bilo je pred kratkim. Neka ženica, stara blizu 60 let, si kupi pri našem peku moko ter gre z njo proti domu. Pot jo je vodila mimo oštarije, bolje — šnopsarije — našega vrlega nemčurčka g. Ignacija Alta. Sedaj je jel biti v tej ženski notranji boj, bo li šla «koštat» dober «kožušček», ki ni nikdar špirtusa videl ali ne. Zmagala je, kakor po navadi pri prijateljih alkohola, slaba stran in stopila je — zadnjič čez prag. V tej gostilni so jo sedaj napajali in napajali z blaženim šnopsom, dokler jo niso popolnoma zapustile moči. Seveda je bila v občí zasmeh in zabavo velikodušnim in usmiljenim «kožuharjem», ki so bili tudi tam. Ubožica se zgrudi onemogla in ti, ki se štejejo še k ljudem, jo zgrabijo in marš v hlev med rogate krave. Malo gnjile slame je bila njena postelj. Tako so jo pustili vso noč, popolnoma onemoglo, že samoobsebi bolešno, vrhutega

pa še kožuha pijano, a čisto samo, niti enkrat ni nikdo pogledal k njej. Drugi dan jo najde hlapec Jürek — pri jasnih ležečo, bolečin zvito ter mrtvo. Ves obraz je bil moder kot sliva in revica je bila vsa umazana od gnjile slame. Padla je, izgubila življenje na tak žalosten način. A padla je, kar si pa ni bila sama kriva, umrla ni naravne smrti — to smrt so ji pritirali kruti in neusmiljeni kožuhovci, pijanci — in štajercijanci. Nobeden izmed domačih ni pokazal na svojem obrazu trohice usmiljenja. Smejali so se in neumnosti delali. Grobokop in še neki mož sta mrtvo potegnili iz hleva, sezula ji čevlje (da jih kedo kupi), jo vrgla na «pešijo», to je mal voziček in hajdi z njo v mrtvašnico. Če bi njiju kdo pri tej vožnji srečal, bi mislil, da peljeta crknjeno žival, ne pa umrlega človeka. Žalostno je bilo gledati ta prizor, a še hujše je bilo človeku, ko je videl, da so se Altovi, stoječi na pragu, za vozičkom smejali in zbolelo je v dno duše, ko je slišal prismojene opazke Altovega Ignačka. Tu sem opri, javnost, svoj pogled, tu glej, ubogi kmet, kako delajo ti suroveži s teboj, kako so ti prijazni in kako čutijo, kadar si mrtev. To so ti prijatelji, le veruj jim in daleč boš prišel. Taki slučajji, taka sramota, taka surovost pač mora odpreti nevednemu kmetu oči, da bo vendar enkrat spoznal, kdo so ti pristaši ptuskih — «laži- in pogubodrukarjev». Povsod in v vsaki hiši skoraj, kjer je bila naročena ptujska «gnila repa», se je dogodilo kaj žalostnega. V Brengovi se je obesil Šilec, ker mu je «Štajerc» že dolgo časa bistril razum, našega poštnega pota, ki te «krote» tudi ne sovraži, pa je zadela druga nesreča. Njegov sin se je ustrašil vojaškega stanu in nekega dne je odsekala — neusmiljena sekira — kazalec na roki. To je vse delo ptujskega «Štajerca». Toraj, gospod špirtus-minister, le skrbno prebirajte tega «škilavca» in «Marburgerco», mogoče še znate v kratkem kateremu mesto sv. poslednjega olja vlti merico šnopsa kot poslednjo popotnico. Sedaj imate v bližini še drugo novo šnopsarijo. To se bo pilo, poštar Markovič vam bo pa nosil «Štajerca», če vam ga bo zmanjkalo.

Štajerski deželni zbor. Pri 14. seji štaj. dež. zbora dne 14. t. m. je bilo med drugim na dnevnem redu poročilo deželnega odbora, ki je zadevalo vprašanje glede uvrstitve ceste Maribor-Ptuj-Zavrče v kategorijo okrajnih cest I. razreda. 15. seja dne 16. t. m. Poslanec dr. Jurtela, dr. Ploj, dr. Dečko in tovariši predlagajo, da se preustroji občinski red za Štajersko iz leta 1865, ker ne odgovarja več današnjim zahtevam. Predlog se odda odseku za občinske zadeve. Nadalje poroča posebni odsek za deželne kulturne zadeve o predlogu dr. Hrašovca in tovarišev, da se zgradi cesta od Solčave v Logarjevo dolino. Finančni odsek poroča nadalje o ustanovitvi kmetijske šole za Spodnje Štajersko. Tej pravični zahtevi Slovencev se bode vendar enkrat ustreglo. Sledi poročilo istega odseka o došlih peticijah: Vas Gorenje v konjiškem okraju si je napravila vodovod in prosi deželni odbor podpore. Poslanec dr. Hrašovec omenja k tej peticiji, da bi bili posamezni vaščani pri zgradbi tega vodovoda prehudo prizadeti, ako bi morali te stroške, ki znašajo približno 3000 K, sami trpeti in predlaga, da pokrije dežela vsaj tretjino teh stroškov. Predlog

se sprejme. Spodnještajersko čebelarstvo društvo prosi za leto 1906 povišanja deželne podpore. Poslanec Vošnjak predlaga, da se dovoli za bodoče leto 100 K več kakor lani, torej 300 K in utemeljuje ta predlog s tem, da ima omenjeno društvo svojega potovalnega učitelja, katerega ne more vzdrževati samo. Društvo je v najlepšem razvoju in je torej res vredno in potrebno podpore. Predlog g. Vošnjaka propade: podpora ostane ista kakor lani. Poslanec g. Roš in tov. interpelirajo ces. namestnika v zadevi novo razpisanih volitev na Dobrni, razložijo položaj, kateri je bralcem našega lista gotovo že znan in stavijo končno vprašanje: 1. je-li ekselenci znano, kako postopa c. kr. okrajno glavarstvo v Celju v volitnih zadevah na Dobrni? 2. Kaj namerava ekselencia ukreniti, da se takoj rešijo neutemeljene reklamacijske pritožbe glede novih volitev na Dobrni.

Proti izkoriščanju sadjerejcev! C. kr. okr. glavarstvo v Mariboru je izdalo sledečo jako umestno odredbo, katera bo zanimala sadjerejce tudi pd drugih okrajih: «Opazilo se je, da se vrši nakupovanje sadja v škodo sadjerejcev še vedno po stari suhi (posodni) meri, večinoma s štrtinjaki. Ker so sodi različne velikosti, a je od strani nakupovalcev nastavljena enotna cena, so sadjerejci na občutni škodi. To pa je v protislovju s postavo od 23. julija 1881 drž. zak. št. 16 ex 1872, po kateri se smejo vporabljeni v javnem prometu, torej tudi v trgovanju s sadjem samo metrične mere in uteži. Občinski zastopi in orožniško-postajna poveljstva se torej pozivljejo, opomniti prebivalstvo na nepostavnost takšnega početja in vsako uporabo druge nego metrične mere takoj naznaniti.» — Slišali smo slične pritožbe tudi v drugih okrajih in naše prepričanje je, da si bodo sadjerejci tudi tam znali izvojevati od pristojnih okr. glavarstev svoje pravice ter bodo kupčevalcem s sadjem konečno korenito izbili podlo izkoriščanje sadjerejca iz glave. Sadjerejci, ne držite križem rok, ampak na delo v svojo korist!

Zunanje novice.

Svatba z 1800 gosti. Ravno 1800 gostov je bilo na svatbi, ki se je vršila v Sevignac v Bretagni. Poročila se je županova hči Gyomard s posestnikom Tossier. Obed so napravili na velikanskem travniku nevestinega očeta. Streglo je 300 cseb.

20 let po nedolžnem zaprta. Zanimive in nikakor laskave stvari poročajo iz Milana o italijanski justici. Dne 26. marca 1885. leta je bil umorjen v sicilski vasi Montemaggiore paznik poljskih pridelkov, Rosoline. Orožniki, katerimi ni bilo mogoče dobiti pravih storilcev v roke, vzeli so si v pomoč troje kmetov in jih siloma primorali, da so kot priče označili kot krivca dva kmeta — Giusseppe Pace in Antonina Panzarello. Omenjena dva kmeta sta bila nato obsojena vsak na 30 let ječe. Kmalu nato se je dokazalo, da sta kaznjenca nedolžna. Sodnija je to potrdila, a mudilo se ji ni nikamor. Šele po desetih letih je bil prost prvi, drugi pa še zdaj ni, ampak bo šele «v kratkem».

Posebno veselje. Amerikanec Ferd. Račik jo bival več časa v Parizu in čakal tam priliko, da osnaži enkrat čevlje prezidenta Loubeta. Skliceval se je na to, da je tudi že Rooseveltu snažil čevlje in resnično se mu je posrečilo, da je prišel do Loubeta in mu osnažil čevlje. Potem je odšel čudovito ponosno in zunaj se je izrazil, da ima Loubet zelo lepo in majhno nogo, a snaženje je vzelo trikrat toliko voščila kot navadno. Zdaj misli postreči v tem oziru bolgarskemu knezu, potem gre v Bruselj, odtam v Berlin, Peterburg in na Dunaj, da bo na ta način vse cesarske in kraljevske čevlje evropske kolikor mogoče svetlo osnažil.

Italijanska sumničenja. «Agence Internationale» v Parizu javlja iz Rima, da je neki italijanski risar res prodal načrte italijanskih podmorskih ladij Avstriji in da ima Avstrija v Italiji razvito ogleduško službo.

Mož in žena obsojena na smrt. V Panassu (Pennsylvanija) je bila žena kmeta Kennedyja, ki je ubil njegova ljubimca, na smrt obsojena, češ, da je umora ravno toliko kriva kakor soprog.

Samonmor pariške pevke. V mestnem gledališču v Rohefortu se je ustrelila za kulisami, ko je odigrala veliko vlogo, pariška operna pevka Luise Loussian. Pustila je listek, na katerem stoji besede: «V polni posesti svoje umetnosti, cd ljudstva proslavljena, odhajam v smrt. Zakaj življenje je brez vrednosti, če zvene srce, koprneče po ljubezni.»

Predrzni tatje. V gozdarsko poslopje nadvojvode Friderika v Kapanzci so vlomili tatje, odpeljali na vozu železno blagajno ter jo v bližnjem gozdu razbili. Odnegli so 10.020 K denarja in za 585 K znamk.

Strah pred 100. rojstnim dnevom. Neki Nemeec se je pred svojim 100. rojstnim dnevom obesil, ker se ga je bal dočakati.

Pred tržaškimi porotniki sta bila obsojena 21 let stari klepar Ferdinand Jeran na šest let, Nikolaj Ursich pa na tri leta radi raznih ulomov. Neko tatvino sta izvršila preoblečena v policijska uradnika ter kot taka izvršila «preiskavo». Tudi sta izvršila vlom pri kleparju Zornu v Trstu, kjer sta bila skrita v velikem zaboju.

60.000 kron v smetišču. Na glavni pošti v Budapešti so našli te dni med smetjem vložno knjigo s 60.000 K. Našla jo je dekla pri nakladanju smeti. Lastnik knjige je bil neki lekarniški pomočnik v Budapešti, ki je hotel porabiti denar za nakup lekarne, toda po pomoti je na pošti izgubil knjigo, ko je jemal iz žepa razne spise.

Šef generalnega štaba baron Beck v smrtni nevarnosti. Na Dunaju so leteli strelji, ki jih je nameril neki ljubosumni natak na svojo dekle minulo soboto večer tik mimo glave barona Becka, ki je prišel ob istem času na pozorišče, vendar ni bilo nesreče.

Veliko kepo zlata so našli v rudokopu v Brandiju na Ogrskem. — Kepa tehta 37 in pol kg. Kepo so našli v plasti zemlje, ki se je vsled povodnji utrgala.

O kraljici Nataliji pišejo, da se je izza smrti svojega sina Aleksandra silno postarala. Prej se je prištevala med najlepše žene, zdaj pa se je postarala naenkrat in silno. V prejšnjih časih je preživela mnogo veselih dni v Parizu, rada je bila v družini, hodila je v gle-

dališče, okoli sebe je imela zbrano vso manjšo generacijo pariškega literarnega sveta. Zdaj je šla zopet v Biaritz, da tam ostane čez zimo, a ljudje je skoro več ne poznajo. Tiha je, nevesela, ne mara za društvo. Postarala se je silno in naenkrat.

Zaradi samotožja je v Berolinu skočila s 4. nadstropja trgovčeva žena Nickl z malim otrokom. Žena se je ubila, dočim se otrok niti poškodoval ni.

Tat, ki je kradel pri beračih, je obsojen v prisilno delavnico za vse življenje. Tat je opazoval berače in ko se je prepričal o premoženju tega ali onega, ga je okradel. Berači se ga niso upali naznaniti, ker so imeli strah, da da bi ljudje zvedeli za njihovo premoženje. Včasih so se mu nekateri naravnost odkupili.

Vladivostok popolnoma uničen. S Koreje poročajo, da je mesto Vladivostok popolnoma zgorelo. **Uporniki so razrušili cel del utrd z dinamitom. Ubitih je četrtnina častnikov.** Prebivalstvo je brez strehe.

V loteriji zadel 32.000 kron. Domači učitelj nekoga diplomata na Dunaju je našel v svoji suknji, ki jo je dobil iz kemične snažilnice nekakšne številke, iz katerih je sestavil terno in stávil. Zadel je 32.000 K.

Umor v poročni noči. Iz Severne Karoline poročajo: 17 let stara deklica Helena Hope se je poročila z 28 let stariim možem, katerega je poznala že izza otročjih svojih let. V poročni noči je mlada žena ustrelila svojega moža in sebe. Vzrok še ni znan.

Amerikanska novost. Iz Arizone, kjer so skovali že marsikatero neverjetnost, se poroča, da se je osnovala družba, ki ima namen, izkopati meteor, ki ima v sebi baje za 2,500.000 dolarjev vrednih rudnin. Meteor je padel z neba pri Hoolbroku ter je bil tako velikanski, da je napravil v zemljo nad pol milj (?) dolgo in 600 m široko votlino, v katero se je pogreznil. V odletelih kosih so se našli sledovi zlata, srebra in svinca. Družba hoče meteor izkopati in raztopiti.

Čitajte! Naznanjam slav. občinstvu, da sem otvoril prvo slovensko trgovino z urami, zlatnino in srebrnino. Blago vse po najnižjih cenah in dobro, za katero jamčim. Za fine žepne ure in pendel-salonske ure z lepim bitjem, jamčim pol leta, za navadne dve leti. Vsako srebro in zlato je puncirano na c. kr. punčnem uradu. Ravnotako poceni sem nastavljal za popravila, katerih cene tukaj navedem: Žepno uro osnažiti 1 K, novo pero 1 K, nov kazalec, pozlacen 25 vin., črn 20 vin., sekundni kazalec 10 vin., cylinder 2 K, šperal 60 vin., vijak (šraub) 20 vin., novo kolo, malo 1 K, veliko K 1-40, nova krona, velika 80 vin., mala 60 vin., šipa 30 vin., srebrn obroček (rinka) za uro, veliki 50 vin., mali 40 vin., iz nikla, veliki 30 vin., mali 20 vin., srebrna verižica, velika 80 vin., mala 40 vin., prav mična 1 K, iz nikla, velika 30 vin., mala 20 vin., nov srebrn karubin, veliki 50 vin., mali 40 vin. i. t. d. Za vsako delo jamčim. Za mnoga naročila se priporočam

Ferdo Motnikar
urar v DOLU pri Hrastniku
v občinski pisarni.

Loterijske srečke

Trst, 11. nov.:	42	58	59	44	28
Gradec, 18. nov.:	64	22	42	19	61

ŠALJIVI ŠTAJERC.

Oplotniškim nemčurjem.

Kaj se v Oplotnici godi,
Naznanit' čem Slovanom.
Tam le nemčurstvo se goji,
Pod «nemškim» nam županom.

Pač prvi janičar od vseh,
Je Jonke «fine» noše.
Slovenšč'no smatra on za greh,
'Ma rad slovenske groše.

Seveda, čuda temu ni,
Da vodi nemšk' manevar.
Ker njega oče svoje dni,
Bil pristen je Kočevar.

Krošnjarij daleč je okolj,
Kulturo nemško délil.
Ker ugajalo mu najbolj,
Se v Oplotnici naselil.

Tam vzgojil sine si je tri:
Franceta*), Karla, Pepčka.
Pa z deklo tud' postransko hči
In Jaka, znan'ga revčka.

Ta drug' nemčur je Jože Kos,
Bil hlapec je lekarne.
V mladosti pasel krave bos,
Zdaj čišla nemške marne.

Napis nad vratmi se blišči;
«Zur Amschl» vabi goste.
Zapomn'te to, Slovenci, si
Ter grošev mu ne nos'te!

Dokler na Pohorju živi,
Bod' Kos al' bodi sraka.
Tam še slovensko žvrgoli,
V dolin' že nemško kvaka.

Oj Kosi! alj vas je kaj sram,
Slovenski izdajalci!
Pa prišel bo plačila dan,
Vam nemški malik'valci!

Ta tretji, mož zelo učen,
Zalóznik iz Kuritne,
Bil v šoli mnogokrat tepen
Zarad naloge sitne.

Spominjal mislim, se še boš
Učitelja Malenška;
Si bal se ga «pri moji kož'»
Kot živega peklenščeka!

Vem, da imel si dost' nadlog,
Ko v šolo si priklatil,
Učitelj pa je žalibog
Le prazno slamo mlatil!

Si v šoli bil najbolj zabit,
V učenju prava reva.
Le pojdi Štefa se solit,
Ti breznadžajna šleva.

Si hlapec bil in tud' kočjaš,
Polagal mrvo kravi.
Z učenostjo se zdaj bahaš,
Pa slamo nosiš v glavi!

Sedaj se nosiš kot baron,
Slovenšč'no zaničuješ,
Zato obsojen na sto kron,
Ker župnika nam psuješ.

Četrti je nemškutar naš
Doma iz Marbačice.
Vseobčno znani Kokolj Blaž,
Vsa slika propalnice!

Ta človek nemškutari nam,
Na čelu srenje cele.
Seveda ga ni prav nič sram,
Nemškutarije uvéle.

Tud' ta kalin ni v šoli bil
Z učiteljem prijatelj.
Po hrbtu dostikrat dobil,
Ker bil je pravi škratelj!

Kar v šoli je naučil se,
Je skromno malo, malo,
Ker bučo trdo 'ma čez vse,
Kot najtrdejsje tnalo.

Že na podpisu vidi vsak,
Da se s peresom krega.
Postal pa je nemčurski spak.
Po ptujski kroti sega.

Tud' nekaj «kuheldaiča» zna
Za silo on kramljati.
Alj človek, ki posluša ga,
Bi moral kar k . . .!

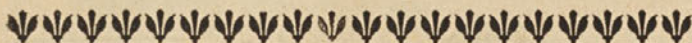
Še nekaj krotarjev je tam,
Ki voz'jo nemšk' voziček.
Izdati narod jih ni sram,
Franc Pozne in Hudiček!

*) Današnjega nemčurja starejšega.

Oj kmetje tam v okol'ci vsi,
Zapomni naj si vsaki,
Da gad na prsih vam leži;
To so «naprej bedaki»!

Sošolec.

Pozor, tamburaši! Izšel je cenik najnovejših partitur najboljših skladateljev Farkaša, Broža, Hruze, Brozotta, Machača i. t. d. in cenik tamburaških potrebščin Prve sisačke tvornice tamburice J. Stjepušin v Sisku.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja

prva sisečka tovarna tamburic

J. STJEPUŠIN

Sisek (Hryaško)

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski l. 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine. V isti tovarni izhaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po enkrat na mesec ter stane za celo leto **8 kron** z glasbeno prilogo vred.

Za vsak instrument se jamči.

79

Velik cenik s slikami se pošlje na zahtevanje zastonj.

**Ceno češko
posteljno perje**

5kg novega skubljenega K 9'60, boljšega K 12'— belega, jako mehkega, skubljenega K 18'—; 24 kg snežnobelega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Pošilja se franko proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštinih stroškov. 35

Benedikt Sachsel, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

Pozor!

Pozor!

Mlinarji!

Na Gorenjskem **proda se** prostovoljno vsled rodbinskih razmer

valjični MLIN na šest tečajev

ki zmelje na leto okrog 150 vagonov žita. V mlinu je tudi kašarija. Mlin obstoji iz hiše in drugih gospodarskih poslopij; vse v prav dobrem stanju ter ima lastno električno razsvitljava. Zraven spada 30 oralov hoste in polja. Plačilni pogoji so jako ugodni. Plača se lahko v obrokih

v teku 18 let.

Naslov pove upravnistvo «Slovenskega Štajerca» v Kranju.

„Južnoštajerska hranilnica“

v Celju „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji: **Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah in Vranksko** za popolno varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje do **neomejene visokosti**

obrestuje hranilne vloge po 4 od sto

in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje

rentni davek hranilnica sama

in ga ne odtegne vlagateljem, tako da dobe isti popolnoma **nad 4⁰/₁₀₀ obresti.**

Izposojuje pa od dne 1. prosinca 1905 na zemljiško varnost po 4³/₄ odstotkov

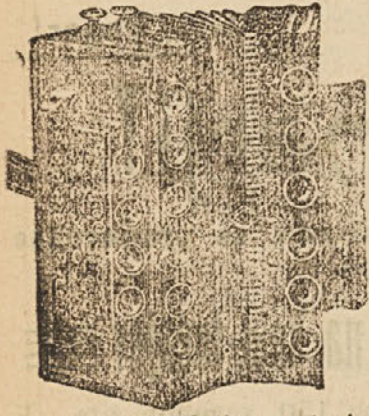
občinam in korporacijam navedenih petih okrajev pa po 4¹/₂ ⁰/₁₀₀ obresti.

Hranilnica posluje s strankami vsak **torek in petek** dopoldne, za druga opravila pa je uradnica odprta vsak dan ob navadnih urah.

Naročniki 'Slov. Štajerca'!

Ste li storili svojo dolžnost in naročnino o pravem času ponovili?

30 dni na ogled.

Po pogojih mojega cenika, tedaj brez nevarnosti naročevalca, pošiljam jaz po poštnej povzetju mojo harmoniko «Volksfreund» št. 663, da zamorem vsakega o izvršni kakovosti te harmonike prepričati. Ta harmonika ima patentirano nezlomna zavita peresa ne samo za tipke, ampak tudi za base in za zaklopnice, potem 10 tipk, 2 registra, dvo-glasna, 48 glasov, 3 vrste tobent, mahagoni barvno poli-tirana, črni robi z barvnimi portami, dvojni meh z niklas-timi okovi, velikost 31+15 cm in stane 7 K. Navodilo, po katerem se lahko vsak sam

nauči igrati, priložimo zastonj. Ceneje in manjše harmonike za učenje, posebno za otroke po K 2-20, 3-50, 4-40, 5-50. Finejše harmonike po 9, 10, 12, 14, 16 kron so razvidne iz mojega cenika. Imam v zalogi tudi gosli, flavte, citre i. t. d. Na mojih harmonikah ni colninskih izdatkov, ker so češki izdelki. Prosim, se ozirati na to! Nobena rizika! Zamenjava dovoljena ali denar nazaj. Pošiljanje po poštnej povzetju od «Erzgebirgisches Musikwarenversandhaus»

HANNS KONRAD v Mostu (Brüx) št. 1176 Češko.

Velik ilustrovan cenik, obsegajoč nad 1000 slik, se pošlje na zahtevanje vsakemu zastonj in franko. 82

Hočete videti prihodnjost?

Zahtevajte hitro, dokler je še kaj zaloge, novo iznajdeno elegantno, s plišem okvirjeno čudezno salonsko ogledalo, koje je za vsakega človeka, ki hoče videti prihodnjost, potrebno in ostane pravi zaklad za človeštvo, ker čudezno zrcalo je edini prerokovalec 19. stoletja. — Cena za en komad gld. 1-60, za dva komada gld. 2-75. — Razpošilja proti povzetju franko ali če se denar pošlje naprej

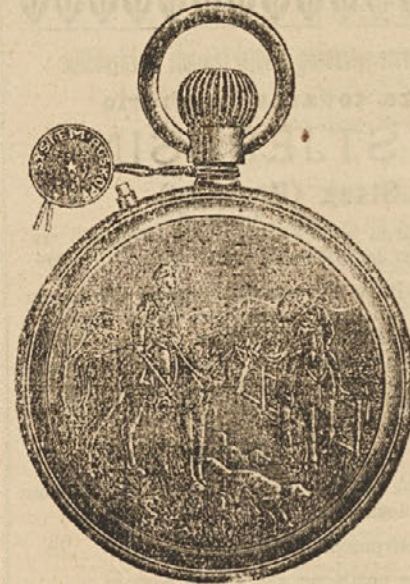
Österr. Schles. Exporthaus in Bielitz
(pošt. predalo 84)

Za neugajajoče denar nazaj, risiko torej popolnoma iz-ključen.

Svoji k svojim!

Zaveden Slovenec! Kupuj svoje potrebščine le pri Sloven-cih. S tem boš ukrotil svojega največjega sovraga in najhitreje pripomogel do osamosvojitve slo-venskega naroda.

Ura prihodnjosti

je moja pristna amerikan-ska antimagnetična od-prta patent-Roskopf-an-ker-remontoir ura št. 97 s plombo v patentovanem nikelaastim obodu s kras-nimi zvišanimi oksidiranimi podobami kakor kaže ta stoječa slika. Dalje z emaj-liranim kazalcem, 36 ur tekoča, natanko reparirana s triletnim jamstvom. V fateralu iz jelenovega usnja, z nikelnasto verižico in 'pri-veskom, komad gld. 2-50, 3 komadi 6 gld., 6 komadov gld. 13-50.

Denar se vrne ali pa se zamenja, ako se po-šlje nepokvarjeno nazaj.

Pošilja proti povzetju ali če se denar naprej pošlje

HANNS KONRAD

prva tovarna za ure v MOSTU (Brüx) št. 1174, Češko.

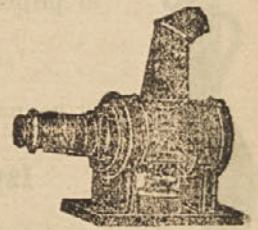
Velik ilustrovan cenik, obsegajoč nad 1000 slik, se pošlje na zahtevanje zastonj in franko.

Pripravna darila za dečke.

Poceni parni stroji, ki se kurijo s spiritom, stoječi s cilinder-varnostnim ventilom, piščalko na par in vodopolnu-jočim vijakom. Visokost 24 cm. Kompletna s svetilko na spirit v kartonu zapakovana K 1-50. Ravno tak parni stroj, večji, okrog 34 cm visok, en komad K 2-80.

Laterna magika, črno lakirana, z nikelnastim objektivom tremi optičnimi lečami in petrolejsko svetilko. Kompletna z 12 sli-kami, 20 cm visoka K 3-50, 24 cm visoka K 5-—, 28 cm visoka K 8-—, 34 cm visoka K 12-—. Dobiva se naravnost pri

HANNS KONRAD

prva tovarna za ure v Mostu (Brüx) št. 1177 Češko.

Bogato ilustrovan cenik, obsegajoč čez 1000 slik, se pošlje na zahtevanje zastonj in franko. 84

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMŪ JAKOST.

pošilja naprej ali s poštanim povzetjem.

Cena je sledeća (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducato) 18 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z uprav silajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastarelemu kašlju, bolećinam v prsih, zanočlosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjanju goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljućnih bolećinah — Cena je sledeća (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 vin., 4 originalne steklenice 5 K 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naroćuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 104, Slavonija.

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljeniji ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodćnih in ćrevesnih bolećnih ter odstranjujejo krće, bolesti iz želodca, vetrove in ćistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolećni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolesti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolećni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meććanski in kmećki hiši. — Naj vsakdo naroći in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 107, Slavonija. — Denar se

121—15

Čitaj! Naroći! Ne bo ti žal!

Slovinci! Berite pridno in naroćajte mnogoštevilno „Slov. Štajerea“. Zaslepljenim odpirajte oći!

Za gospode ućitelje!

Izšel je lićno vezan, jako praktićen

ućiteljski koledar

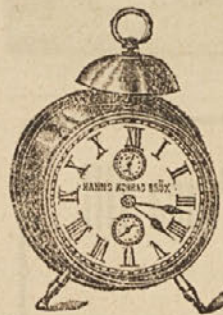
z imenikom ljudskih šol in ućiteljskega osovja na Kranjskem, Juž. Štajerskem in Primorskem, z osebnim staležem kranjskega ljudsko-šolskega ućiteljstva in z roćnim zapisnikom za šolsko leto 1905/06.

Sestavil ućitelj v Ljubljani.

Cena: Za 75 ućencev 70 vin., za 100 ućencev 80 vin., za 125 ućencev 90 vin., za 150 ućencev 1 K.

Naroća se pri tiskarju in založniku

Iv. Pr. Lampretu v Kranju.

Konkurenćna budilnica,

po amerikanskem sistemu, gre, naj se jo položi kakor hoće, zanesljiva, dobre vrste, s 3 letnim pismenim jamstvom za dober in pravi tek, gld. 1.45, 3 komadi gld. 4.—; z ponoći se svetećim kazalcem, gld. 1.65, 3 komadi gld. 4.50. — Brez rizike, ker je zamenjati dovoljeno, ali pa se vrne denar. Pošilja proti poštneemu povzetju ali će se denar naprej pošlje

prva jítovarna za ure

V MOSTU (Brüx) št. 1175 ĆESKO.

HANNS KONRAD

V MOSTU (Brüx) št. 1175 ĆESKO.

Bogato ilustrovan cenik, obsegajoć ćez 1000 slik o urah, zlatnini in srebrnini, se pošlje na zahtevanje zastonj in franko.

Družinska pratika
za leto 1906

je dobiti odsedaj naprej pri trgovcu Alojziju Vrsiću v Ljutomeru.

96

Slovinci!

Spominjajte ob vsaki priložnosti družbe sv. Cirila in Metoda!

Kupujte narodni kolek!

Želodćne bolećine, slabosti, bljuvanje, slab tek, zabasanje, gorćica, krćni in nervozni popadki povzročajo hude posledice, ako se zanemarjajo. — Zdravniška pripoznanja in 60.000 zahvalnih pism priporoća v tem slućaju Fellerjeve rabarbara-kroglicje z znakom „Elsa-Pillens“, 1 zavoj (6 škatlje) 4 krome, in E. V. Fellerja, Stubica, Elsní trg, Hrvatsko, 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic za 5 kron. Fellerjev rastlinsko esenćni fluid z znakom.

Feller-Elsa-Fluid

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinj-
stvu, kadar se napravlja
vsakdanja kavina pijača.

... ..

Zahtevajte le izvorne zavojke z imenom
„Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar
se odtehuje odprto.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča:

Vydrovo žitno kavo.
Juhni pridatek znamka «Vydra».
Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).
Oblati (specialiteta: „Dessert délicat“ in masleni oblat).
Šumeči limonadni bomboni «Ambo».
Dišava za pecivo «Buhtin».

Napravite poskus!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poštnina.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkri-
ljive kapljice sv. Marka se
uporabljajo za notranje in
zunanje bolezni. Posebno
odstranjujejo trganje po ko-
steh, nogah in rokah ter
ozdravijo vsak glavobol. One
delujejo nedoegljivo in spa-
sonosno pri želodčnih bo-
leznih, ublažujejo katar in
iz nečak, odpravijo naubo,
bolečine in krče, pospešujejo
in zboljšujejo prebavo, či-
tijo kri in čreva. Te prežene-
je velike in male gliste ter
bolečine po leh povzročene.
Tudi delujejo izborno
proti hripavosti in prehlajenju.
Ležijo vse bolezni na jetrih
in slezih ter «koliko» in ščipanje
v želodcu. Odpravijo vsako
mrzlico in od te izvirajoče
bolesti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo
proti bolezni na maternici in
«madrone» in zato ne bi smela
manjkati v nobeni meščanski
in kmečki hiši.

Dobiva se samo v „**Mestni lekarni v Zagrebu**“. Na-
ročuje se edino in **točno** le pod naslovom:

**Mestna lekarna v Zagrebu, Markov trg št. 80
poleg cerkve sv. Marka.**

Denar se pošilja naprej alipa se povzame. Manj kot en ducat
(12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja, in sicer franko na
vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — v.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „	6 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „		

Priznalnih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj
ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s po-
sebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdra-
vili: Ivan Barentinec, učitelj, Janko Kišur, kr. nadlogar, Štefan
Barčić župnik, Ilija Manić, opančar, Zofija Vuhelić, šivilja, Jožef
Seljanić, kmet i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,
Markov trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Poljedelci, pozor!

Poljskih delavcev vsak dan bolj pri-
manjkuje in kmetovalec že danes brez
pomoči **poljedelskih strojev** polja ob-

delovati in pridelkov obdelati ne more. Kdor si pa kupi stroj, naj si omisli zanesljivo dobro blago.

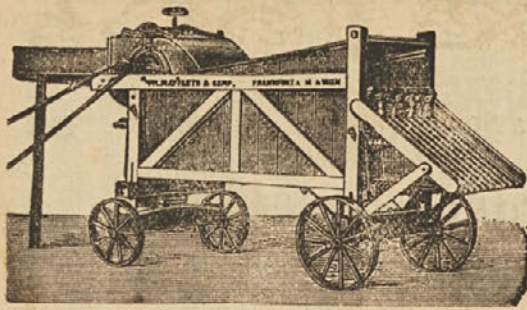
Najboljše in najzaneslji-
vejše stroje, posebno pa
slamoreznice priporoča

mlatilnice,

čistilnice proste in
najboljše, kakor tudi

Trgovina z železnino „**MERKUR**“ P. Majdič v Celju.

Posebni ceniki strojev brezplačno. — Zaloga posod za mleko. — Nepremočljive vozne plahte.
Traverze in cement.

Pripoznano najizvrstnejši

jekleni pljugi, brane, valarji, stroji za sejati «Agrikola», **amerikanski stroji za kositi** otavo, deteljo in žito, stroji za obračati seno, grablje za seno in žito, stiskalnice za seno in slamo, preše za vino in sadjevec.

Hidraulične preše, mlini za grozdje in mečkači za grozje, mlini za sadje, brizgalnice za trs in zelišča, aparati za sušenje sadje in zelenjave.

Mlatilnice s patentovanimi valjično-maznimi legarji za ročno, vitalno in motorno silo.

Vitalne naprave za vlačilno živino, čistilnice za žito, trijerji, reblače za koruzo, rezanice za krmo s patentovanimi maznimi logarji, rezanice za repo, mlini za slamo, soparniki za krmo, peči s štedilnimi kotli, premikajoče se sesalke za gnojnico in vse druge poljedelske stroje se izdelujejo in razpošiljajo v najnovejših, z darili Natančni cenik zastoj in poštnine prosto. obdarovanih konstrukcijah. Iščejo se zastopniki in prekupci.

PH. MAYFARTH & Co., DUNAJ II 1

Ustanovljeno 1872.

Taborstrasse št. 71.

1000 delavcev.

Odlikovana z več kot 550 zlatimi in srebrnimi kolajnami i. t. d.

55

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špecerijskih, delikatesnih trgovinab. Na debelo razpošilja:

Indra Tea Import Compani Trst.

Dobiva se povsod.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „**Schicht**“ in varstveno znamko „**jelen**“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

JURIJ SCHICHT

Ustje (Češko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

54

P o z o r !

Slovenske rodoljube uljudno prosimo, da nam blagovolijo naznaniti dobre in poštene agitatorje za razširjevanje našega lista osobito iz onih krajev, kjer je še najbolj treba narodne zavesti, ker nameravamo takim agitatorjem poslati v to svrhu po en celi lanski letnik in letošnje številke „Slov. Štajerca“ brezplačno. Ne zanašajte se drug na drugega! Toliko truda pač lahko vsak rodoljub žrtvuje za našo dobro stvar.

Prekajevalec in tvrdka za izvoz vsakovrstnih živil v lastni hiši

Jan. Ev. Sirca v Kranju

Kranjske klobase, napol prekajene, majhne, ena 10 kr., kila 1 gld.; velike, ena, debelo rezana 20 kr. Salame, izdelane à la viene, kila 80 do 85 kr. Krakovske, zelo dobre, kila 1 gld. Salame iz gnjati zelo dobre, priporočljive in priljubljene, gld. 1.52. Ogrske salame, prima, kila gld. 1.80. Gnjat (šunka) s kožo in brez kože, kila 1 gld. Gnjat brez kosti (Rollschinken), kila gld. 1.20. Pleče (Rollschulter) brez kosti kakor gnjat, kila 95 kr. Cesarski kos (Kaiserfleisch), srednje masten ali pust, mešani del, kila 82 kr. Prekajen špeh s kožo ali brez kože, kila 82 kr. Svinjske glave, prekajene, ločene od kosti, kila 48 kr. Svinjski jezik, kila gld. 1.20. Goveji jezik, kila gl. 1.20. Salame, trde, à la ogrske, kila gld. 1.50. Brinjevec, pristni, naravni, liter od 70 kr. do gld. 1.30. Slivovec, pristni, naravni, liter 70 kr., 1 gld. in gld. 1.30. — **Pogoji:** Pošiljam **edino le** po povzetju in to od 5 kg naprej. — Vse je pripoznano kot dobro blago.

67

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kren.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kren.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in petom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Spletju.

Akcijski kapital 2.000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitniške kavcije.

Eskomt in inkasso menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Zahtevajte brezplačno in franko

moj veliki ilustrirani cenik o dobrih solidnih in cenениh urah, zlatnini in srebrenini 81

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brux)

št. 1375, Češko

Nikelbasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent, z nikelnasto verižico in futralom gld. 2—, 3 komadi 5-75 gld., 6 komadov gld. 11-25. Ista z dvojn. pokrovom gld. 3-40. Pristna srebrna remontoir-ura, odprta gld. 3-80, Pristna srebrna oklopna verižica gld. 1-20. Nikelnasta budilka gld. 1-45, 3 komadi 4 gld., s ponoči se svetečim kazalnikom gld. 1-65, 3 komadi gld. 4-50. Za vsako uro strogo reelno triletno pisмено jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali pa se denar vrne!

Frantz Josef grenčica

istinit reprezentant grenčic.

(Od med. odd. dunaj. splošne bolnice.)

69

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznано najboljšę oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurencu po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.

Prodaja na drobno.

Prodaja na debelo.